

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu - Protecția copiilor migranți COM (2017) 211

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160 - 185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. – Luând în considerare opinia nr. 4c-19/232 adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 7 iunie 2017, Camera Deputaților:

1. Notează că statele membre dețin competențele necesare pentru a asigura protecția copiilor migranți, în timp ce Comisia Europeană poate asigura măsuri de sprijin, în principal prin consolidarea formării, orientărilor, suportului operațional și alocării de fonduri.
2. Își exprimă satisfacția față de recunoașterea universală a primordialității criteriului privind interesul superior al copilului, atât în dreptul Uniunii Europene, cât și în dreptul internațional, precum și în Carta drepturilor fundamentale a UE și în toate acțiunile sau deciziile care îi privesc pe copii.
3. Salută reînnoirea angajamentului UE de a promova și proteja indivizibilitatea drepturilor copilului în relațiile cu țările terțe, inclusiv cu țările de origine și de tranzit, prin orientările revizuite recent ale UE pentru promovarea și protecția drepturilor copilului.
4. Susține opțiunea ca protecția copiilor să fie integrată în toate segmentele politicii europene a migrației, precum și integrarea de către statele gazdă a abordării bazate pe drepturile copilului din cadrul migrației, în legislația națională, planurile, programele, politicile și practicile curente.
5. Față de caracterul global al fenomenului migrației, care cere un răspuns la nivel mondial, reiterează importanța faptului ca unul dintre obiectivele generale ale politicilor UE în materie de migrație externă să fie instituirea unui regim de guvernanță multilaterală pentru migrația internațională.

În acest sens, salută concluziile Consiliului, adoptate la 3 aprilie 2017, prin care Uniunea Europeană se angajează să se implice în mod activ în procesele care vizează elaborarea pactului global privind refugiații și a pactului global privind migrația, în urma adoptării, în septembrie 2016, a Declarației de la New York privind refugiații și migrații, acte ce reprezintă un prim pas în abordarea nivelului fără precedent al mobilității cu care se confruntă omenirea.

6. Salută preocuparea Comisiei de a consolida cooperarea dintre agențiile UE, precum și cooperarea cu autoritățile naționale, agențiile Organizației Națiunilor Unite și organizațiile societății civile active în domeniu.

7. Agreează abordarea Înaltului Comisariat pentru Refugiați al Națiunilor Unite (UNHCR) și a UNICEF, conform căreia copiii imigranți ilegali nu ar trebui să fie trași la răspundere, moral sau juridic, pentru prezența lor pe teritoriul statelor gazdă.

8. Susține ideea că procesul de regularizare ar putea fi un instrument important pentru sporirea respectării drepturilor omului în cazul copiilor migranți aflați în situații neregulamentare.

9. Susține orientarea conform căreia luarea în custodie publică ar trebui să fie utilizată, în conformitate cu legislația UE, numai în situații excepționale, atunci când acest lucru este strict necesar, doar în ultimă instanță, pentru o perioadă cât mai scurtă posibil și niciodată într-un penitenciar; recomandă însă, ca acest principiu să fie aplicat cu discernământ pentru a nu provoca efectul contrar; semnalează, în acest sens, că, dacă interesul superior al copilului este plasarea lui în custodie publică, mai ales în situațiile în care copiii sunt ademeniți de către infractori sau întreprind acțiuni care îi pun în pericol, atunci această măsură trebuie luată imediat.

10. Se rialiază opiniei ca evaluarea copiilor imigranți să se facă întotdeauna de către un decident specialist în protecția copilului și nu de către autoritățile de imigrare, ca o persoană responsabilă pentru protecția copilului să fie prezentă dintr-un stadiu timpuriu al etapei de identificare și ca un responsabil pentru protecția copilului să existe în fiecare centru de primire (hotspot).

11. Salută instituirea unor sisteme de monitorizare la nivel național, care să contribuie la buna funcționare a centrelor de primire, prin garantarea faptului că interesele de afaceri (pentru centrele care au scop lucrativ) nu prevalează asupra protecției copilului; consideră că, având în vedere dificultatea de a sesiza asemenea practici oneroase drept consecință a diversității, complexității și posibilităților de disimulare, ar fi util un ghid pentru monitori sau forme de pregătire care să le întărească capacitatea de stopare a unor practici de acest tip.

12. Majoritatea minorilor care ajung în statele membre UE neînsoțiți semnalează că raportul din decembrie 2016 al Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene atrage atenția asupra faptului că statele membre nu colectează date despre copiii separați; copiii separați sunt considerați în mod legal copii neînsoțiți, deși în practică, procedurile care li se aplică pot fi diferite.

13. Consideră că datele statistice prezentate în comunicare privind creșterea numărului migranților vulnerabili, în special a minorilor imigranți, sunt impresionante: un copil din 200 este refugiat, una din patru cereri de azil aparține unui copil; constată că Uniunea Europeană este cel mai important actor internațional în domeniul protecției copiilor migranți, dar nu dispune totuși de resurse suficiente pentru o gestionare completă și operativă a acestui fenomen.

Observă că unele intenții exprimate în comunicare, deși necesare, sunt idealiste tocmai pentru că Uniunea nu dispune de resursele politice, financiare, juridice, umane, logistice pentru a schimba sensibil situația în țările de origine și de tranzit; de exemplu, Uniunea poate să ia măsuri în ceea ce privește persistența conflictelor violente, adesea de lungă durată, a strămutărilor forțate, a inegalităților din perspectiva standardelor de viață, a oportunităților economice reduse și a accesului la servicii de bază, prin eforturi susținute pentru eradicarea sărăciei și a lipsurilor și dezvoltarea sistemelor integrate de protecție a copilului în țările terțe, să acorde prioritate acțiunilor menite să consolideze sistemele de protecție a copilului de-a lungul rutelor de migrație și să sprijine proiectele care vizează protejarea minorilor neînsoțiți în țările terțe pe rutele de migrație, măsuri care au efect limitat și care pot ameliora situația fără a produce progrese decisive.

La fel, recomandarea Comisiei ca Uniunea Europeană să sprijine țările partenere în ceea ce privește dezvoltarea unor sisteme naționale de protecție a copiilor poate reuși până la un anumit nivel, dar nu suficient, dacă fondurile puse la dispoziție de către UE sunt gestionate de guverne lipsite de integritate; pentru a atinge un nivel satisfăcător al sistemelor de protecție a copiilor, recomandă ca fondurile alocate de către Uniune să fie gestionate de către organisme europene.

14. Cu privire la recomandarea Comisiei pentru abordarea cauzelor profunde care îi determină pe atât de mulți dintre aceștia să pornească în călătorii periculoase către Europa crede că acest demers poate aduce valoare adăugată numai dacă va reflecta realitatea socială a copiilor imigranți.

15. Atrage atenția că proporția semnificativă din statisticile pentru anul 2016, respectiv 30 % copii, din imigranții sosiți pe mare, în condițiile în care majoritatea nu erau refugiați din calea războiului, reflectă printre altele și diferențele culturale majore dintre imigranți și populația statelor membre în care aceștia doresc să se stabilească; aceasta întrucât în aceste state membre este de neconceput ca părinții să-și expună copiii riscului de a traversa marea cu ambarcațiuni improvizate.

16. Față de afirmația Comisiei Europene că protecția copiilor înseamnă, în primul rând, sprijinirea valorilor europene de respectare a drepturilor omului, demnitate și solidaritate, recomandă ca sistemele de sprijin create pentru preluarea și integrarea imigranților minori să realizeze o informare aprofundată a acestora asupra semnificației și efectelor directe asupra persoanelor și comunităților a unor astfel de valori, fără a se evita comparația cu valorile societății din care provin imigranții și cu drepturile pe care imigranții le aveau în țara de origine; consideră că această metodă poate îmbogăți orizontul copiilor imigranți, care trebuie să înțeleagă cât mai timpuriu posibil că principalul avantaj al traiului într-un stat bazat pe valorile europene constă în libertatea de a-și decide cursul propriei existențe, de a progresa și de a-și valorifica potențialul într-un mediu social tolerant și constructiv și nu doar îndestularea materială a acelei existențe; subliniază că, prin însușirea valorilor europene la nivel individual, această metodă poate contribui la evitarea enclavizării culturale și la respingerea unor tradiții străine de legile și de modul de viață al cetățenilor țării gazdă.

17. Susține cerința integrării copiilor cât mai devreme, dar semnalează că, dacă prin aceasta se urmărește și reducerea riscurilor de implicare posibilă în activități infracționale și a expunerii la radicalizare, ar trebui identificată o tactică de prelucrare și transmitere a informațiilor care să prevaleze în fața experienței directe din mediile de proveniență.

18. În legătură cu riscul de enclavizare culturală, observă că și Comisia Europeană manifestă îngrijorări privind marginalizarea și implicarea în activități infracționale sau de radicalizare a copiilor imigranți și privind riscul de căsătorii forțate ale fetelor; totuși, remarcă reticența Comisiei Europene de a prezenta date privind problemele de integrare pe categorii de imigranți, precum și reticența de a analiza motivația imigranților naturalizați de a comite infracțiuni în numele tradițiilor țării de origine, inclusiv crime de onoare împotriva membrilor propriei familii.

19. Salută cerința din comunicare de a se asigura, încă de la sosirea copiilor, o evaluare individuală a vulnerabilității și a nevoilor lor și ca această evaluare să fie luată în considerare în toate procedurile ulterioare, precum și mențiunea că este esențial să se realizeze o analiză aprofundată pentru stabilirea interesului superior al fiecărui copil, ceea ce confirmă cunoașterea de către Comisie a importanței adecvării acțiunilor autorităților la fiecare caz în parte.

Cu toate acestea, observă că, deși măsurile propuse în comunicare sunt juste, din nefericire nu sunt aplicabile tuturor copiilor migranți, în special copiilor proveniți din medii în care sărăcia extremă a provocat scenarii de neimaginat în statele țintă pentru migranți: părinți cărora soarta propriilor copii le este indiferentă sau care caută avantaje materiale cu riscul vieții copiilor lor; este evident că, în astfel de situații, procedurile transfrontaliere de regăsire și reîntregire a familiilor în țările de origine nu au niciun sens și nici recomandarea de a se asigura regăsirea rapidă și eficientă a familiilor, pe teritoriul sau în afara UE; de aceea personalul însărcinat să aplice legislația și procedurile ar trebui să aibă o marjă de flexibilitate pentru a nu angaja resursele Uniunii în acțiuni fără finalitate.

Semnalează că determinarea situației copiilor și evaluarea gradului în care li se pot aplica programele de protecție este problematică; la fel, în cazul cerinței de a se verifica legăturile de familie ale copiilor separați care călătoresc cu adulți, înainte de a îndruma copilul mai departe sau de a încredința tutela acestuia adultului care îl însoțește este dificil să se determine competența adultului care sosește pe țărmurile europene fără acte de identitate sau care nu a avut niciodată acte de identitate.

20. Susține principiul returnării copiilor în țara de origine sau reîntregirea familiei alături de membri ai familiei aflați într-o altă țară terță, dacă acest lucru este în interesul lor superior, dar semnalează dificultatea evaluării interesului superior, precum și a stabilirii unor criterii în acest sens, în lipsa unor informații clare și suficiente despre familiile din țările de origine, care în realitate sunt foarte greu de obținut și, prin urmare, foarte rar disponibile; consideră că instituția bunelor practici ar putea furniza repere utile pentru evaluarea interesului superior.

Subliniază că, din acest motiv, legislația din majoritatea statelor membre nu stabilește o procedură pentru identificarea și punerea în aplicare a cerinței raportării acțiunilor la criteriul universal al interesului superior.

21. Salută implicarea Centrului de cunoaștere privind migrația și demografia din cadrul Comisiei în crearea unui depozit de date privind copiii migranți, precum și măsura colectării și diseminării de bune practici privind protecția copiilor migranți, prin intermediul unei baze de date online.

22. Luând act de datele prezentate de către Europol, care atestă că peste 10 000 de copii migranți au dispărut după ce au sosit în Europa, reiterează profunda sa îngrijorare cu privire la acest fenomen; salută suplimentarea măsurilor propuse în prezenta comunicare și menține recomandarea de concentrare a eforturilor pe identificarea și dezmembrarea rețelelor de criminalitate organizată care sunt implicate în aceste dispariții.

23. Își exprimă surprinderea că, la această dată, procedurile și protocoalele necesare pentru raportarea sistematică și pentru luarea unor măsuri de răspuns în toate cazurile de dispariție a copiilor neînsoțiți nu sunt încă aplicate.

24. Admite că lupta împotriva fenomenului dispariției copiilor necesită crearea unor mecanisme de prevenire și a unor măsuri de răspuns solide, dar atrage atenția că aceasta implică uneori impunerea de restricții de mișcare și eventuale sancțiuni pentru copii, precum și măsuri severe împotriva crimei organizate; regretă dificultatea de a se adopta astfel de măsuri, întrucât statelor membre țină pentru migranți le lipsește capacitatea și voința politică necesară.

În acest context, reamintește că aplicarea principiului privind interesul superior al copilului se referă și la protecția sa față de criminalitatea organizată și invită Comisia Europeană să propună măsuri drastice pentru limitarea acesteia.

25. În legătură cu returnarea minorilor neînsoțiți, reiterează susținerea măsurilor speciale de protecție oferite de statele membre, inclusiv menținerea ratei reduse a deciziilor de returnare.

26. Susține opțiunea ca tehnicile pentru prelevarea amprentelor digitale și a datelor biometrice să fie adaptate sensibilității specifice copiilor, avându-se în vedere și dimensiunea de gen.

27. Susține plasamentul copiilor neînsoțiți în familii substitutive nu doar pentru că este o soluție eficientă din punctul de vedere al costurilor, ci și pentru că asigură un mediu axat pe responsabilitate părintească și afecțiune; regretă că această practică este insuficient utilizată.

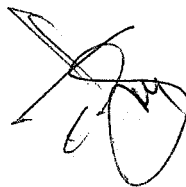
28. Susține consolidarea autorității de tutelă, astfel încât să se asigure că sunt desemnați rapid tutori legali pentru toți copiii neînsoțiți.

29. Salută preocuparea Uniunii Europene pentru evaluarea vârstei copiilor migranți prin proceduri multidisciplinare, fiabile și neinvazive, dar recomandă ca declarațiile false ale imigranților adulți privind vârsta, cu scopul obținerii unor avantaje să fie sancționate, pentru a nu întârzia procesarea rapidă a minorilor care au nevoie urgentă de măsuri de sprijin.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 13 iunie 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

**p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Petru - Gabriel VLASE

București, 13 iunie 2017

Nr. 51.

Departamentul legislativ,
Șef departament, Georgică Tobă

